

Császár József

GONDOLATOK A BÜKKBEN

Tűzköves

Koratavasz van, vagy vége a télnek?
A hó alól itt-ott hóvirágok lesnek.
Hó vagy virágszirom csak közelről látszik,
virágok levele néhol előtűnik.
A szép Tűzkövesen - Lillafüred alatt -,
hegynek fölhaladva taposom a havat.
Kristálytisza az ég, a napfény vakító,
egy száraz taplóról csöpög az olvadt hó.
Csepp, csepp, csepp ... hallgatom, csepeg tovább a hó,
a csendben e halk hang olyan megnyugtató.

Búcsú

Most még élek, de egyszer meghalok.
A sírommal ne hivalkodjatok!
Mondják por voltam, legyek újra por,
melyet a pajkos szél majd elsodor.
A Bükk ormán szórjátok szét hamvam,
mely utjain oly sokat bolyongtam.
Kinek hiányzom évente egyszer
egy szálvirággal, ott keressen fel,
vagy ha kora, sorsa nem engedi,
de vannak rólam szép emlékei,
Karácsonyeste emlékezzem rám,
amikor felragyog a gyertyaláng.

Tudja, érezze, ott vagyok vele,
őrizzem szívében mindörökre.